

Arrest

nr. 201 012 van 12 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 6 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK *loco* advocaat P. DELGRANGE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Djiboutiaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Afar-etnie. U bent geboren op 12 december 1994 in Djibouti. In 2000 vlucht uw familie naar Jemen omwille van de problemen die uw vader heeft met de Djiboutiaanse overheid aangezien hij lid is van de oppositiepartij FRUD.

Vanaf 2013 geeft u via Facebook commentaar op publicaties en deelt u artikelen die door de Mouvement des Jeunes de l'Opposition (verder MJO) gepubliceerd worden. U houdt contact met MJO via de Arabische tak van de beweging, nl. via Shawt Shabaab Djibouti. Begin 2015 nopen de levensomstandigheden in Jemen u er toe om het contact met MJO te verbreken aangezien u niet langer toegang heeft tot Facebook en het internet. Op 15 mei 2016 keert u samen met uw broers en zus terug naar Djibouti. Aangekomen in de haven van Djibouti wordt u door de politie gearresteerd omwille van uw activiteiten op Facebook. U wordt in de gevangenis mishandeld en wordt verplicht uw profiel en paswoord te geven opdat uw profiel gewist kan worden. Uw oom en enkele clanleden stellen zich garant, waardoor u op 15 juni 2016 vrijgelaten wordt uit de gevangenis. U dient zich beschikbaar te houden voor het proces. U duikt onder bij uw oom in Djibouti Stad. Uw clan zamelt geld in om uw vlucht naar het buitenland te betalen.

Op 20 juni 2016 gaat u naar Obock, waar u clandestien naar Jemen kan reizen. U blijft een week in Jemen, waarna u naar Sudan reist. U reist verder via Jemen en Italië naar België, waar u op 7 oktober 2016 asiel aanvraagt. In het kader van uw asielaanvraag legt u een geboorteakte, een schooldiploma, een vluchtelingenkaart uit Jemen en vier foto's neer.

B. Motivering

Aangezien u over de Djiboutiaanse nationaliteit beschikt, moet het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden onderzocht ten opzichte van Djibouti.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart Djibouti verlaten te hebben nadat u door de politie gearresteerd werd omdat u deel zou uitmaken van de oppositie en de regering beledigd zou hebben op Facebook (gehoorverslag CGVS, p. 17). Volgende bemerkingen dienen gemaakt te worden bij de door u ingediende asielaanvraag.

Vooreerst kan de ernst van uw engagement voor MJO in vraag gesteld worden. Immers, gevraagd wat u voor MJO deed, verklaart u **alleen maar één van hun leden** geweest te zijn en dat u deelde wat u van hen ontving (gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd welke de laatste berichten waren die u zelf op de betreffende pagina plaatste, verklaart u er veel gezet te hebben, maar het voor de moment niet goed meer te weten (gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd wanneer u het laatste bericht gepost heeft, verklaart u dat dit begin 2015 was. **Gevraagd over welke thema's u artikels postte, verklaart u dat u commentaar gaf op publicaties en dat "u vaak zei dat het erg onjuist is, dat het niet goed is en dat het vooral de president is, dat het duidelijk is dat hij onrecht aandoet"** (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd welk artikel of publicatie u het meeste raakte, verklaart u dat er niet één ding was, maar dat veel dingen u raakten (gehoorverslag CGVS, p. 12). Nogmaals gevraagd welke u het meest raakte, verklaart u dat het u heel erg irriteerde hoe de mensen van de oppositie zich lieten slaan, hoe de mensen van USN (Union pour le Salut National) gearresteerd werden. Er kan van u echter verwacht worden dat u nog weet over welke onderwerpen de artikels handelden waar u op reageerde of die u raakten. Het getuigt van weinig interesse in het onrecht dat Djibouti volgens u kent, dat u enkel weet te vertellen over oppositieleiden die gearresteerd werden. Gevraagd of u deelnam aan demonstraties of activiteiten, antwoordt u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 11). Ter bevestiging gevraagd of u er met andere mensen over sprak, antwoordt u eveneens ontkennend. Echter, later tijdens het gehoor verklaart u dat uw broer wel wist dat u geïmpliceerd was met die facebookpagina (gehoorverslag CGVS, p. 21).

Bovendien is uw uitleg zeer beperkt wanneer gepolst wordt naar de reden dat u voor MJO gekozen heeft. Gevraagd waarom u bij MJO ging, verklaart u zich er bewust van te zijn dat er slechte dingen gebeurden in uw land en dat u daarom wou deelnemen (gehoorverslag CGVS, p. 10). Echter, gevraagd naar contacten die uw familie had met Djibouti tijdens het verblijf in Jemen, kan u enkel verwijzen naar uw oom die vertelde dat het leven in Djibouti moeilijk geworden is, dat alles duur geworden is en de levensomstandigheden steeds moeilijker geworden zijn (gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd op welke manier het moeilijker geworden is, verklaart u dat **het is omwille van Saleyman Omar, maar verwijst u slechts naar de algehele economische situatie, nl. dat er veel werkloosheid is en dat jongeren zonder werk zijn.** Gevraagd meer voorbeelden te geven, verklaart u dat dit alles is wat u weet, omdat het alles is wat uw vader u zei.

Later tijdens het gehoor u nogmaals de mogelijkheid gegeven uit te leggen waarom u niet voor een andere partij gekozen heeft, verklaart u dat u zich bewust werd van de dingen die ze vertelden en dat u eraan deel kon nemen (gehoorverslag CGVS, p. 14). Opgemerkt dat u dat eveneens bij een andere partij kon doen en gevraagd waarom u dan MJO koos en niet een andere partij, verklaart u, zeer oppervlakkig, dat het de jongeren zijn en u daarom bij hen gegaan bent. Ook is het merkwaardig dat uw engagement voor MJO blijkaar ophoudt, nl. sinds 2015 heeft u geen contact meer met MJO (gehoorverslag CGVS, p. 12). U verwijst eveneens naar een conflict binnen MJO als reden dat u geen lid geworden bent bij MJO in België. U noemt eveneens Yacin, de vroegere president van MJO in België. Gevraagd of u hem niet gezien heeft op de **evenementen van MJO in België, verklaart u nogmaals niet geweest te zijn** (gehoorverslag CGVS, p. 13), omdat ze Frans spreken als ze bijeenkomen. Het is echter verwonderlijk dat u, die zowel Afar als Somali spreekt (gehoorverslag CGVS, p. 5), geen andere manier zou weten hoe de andere leden te begrijpen op deze bijeenkomsten. U verklaart verder dat u wel ging als er foto's gemaakt werden (gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd waarom u wel ging voor de foto's, verklaart u dat u hen zo wil aanmoedigen, omdat u lid bent. Gezien bovenstaande opmerkingen kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen in verband met uw oprecht engagement voor de MJO.

Daarenboven blijkt uw kennis over MJO eerder beperkt. Gevraagd wat u zelf over MJO kan vertellen, verklaart u de MJO niet goed te kennen, maar dat u vooral via Sawt Shabaab Djibouti in verband stond (gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaart verder dat u wist dat MJO jongeren waren die in de oppositie zaten en tegen de president waren. Eveneens, gevraagd naar enkele **persoonlijkheden die betrokken waren bij MJO voor het jaar 2015 (informatie beschikbaar in uw administratie dossier), zeggen de gevraagde namen u niets** (gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaart daarenboven dat u wel over Daher Ahmed Farah gehoord heeft, maar dat u niet weet van welke groep hij deel uitmaakt. Eerder verklaarde u echter tijdens het gehoor dat Daf gearresteerd werd (gehoorverslag CGVS, p. 12), maar kent u zijn volledige naam niet. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt het nochtans om dezelfde persoon te gaan (beschikbaar in uw administratieve dossier). Het verwondert daarenboven dat **u zelfs niet meer zou weten waar de letters MJO voor staan (gehoorverslag CGVS, p. 11). Uw gebrekkige kennis over MJO ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van uw verklaringen m.b.t. de vervolging die u omwille van politieke redenen zou kennen.**

Het verwondert bovendien dat u bij binnenkomst in de haven van Djibouti **gearresteerd zou zijn omwille van de commentaar die u op Facebook geplaatst heeft (gehoorverslag CGVS, p. 17), terwijl u tijdens de ondervraging toch nog zelf uw Facebookpagina dient te tonen** (gehoorverslag CGVS, p. 19). U kan evenmin duiden hoe de overheid dan wel wist dat u deel uitmaakte van de oppositie (gehoorverslag CGVS, p. 18).

U verklaart dat u een maand vastgehouden werd, waarna uw oom en andere leden van uw clan, zich voor u garant stelden (gehoorverslag CGVS, p. 17). Echter, **gevraagd hoe het systeem werkt dat iemand zich garant kan stellen, verklaart u het niet te kunnen zeggen en dat u alleen weet dat uw ooms en uw clan zich garant gesteld hebben voor u en u zeiden te vluchten** (gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd of er geld gedeponneerd moest worden, verklaart u **alleen te weten dat ze zich voor u garant gesteld hebben, maar dat u de rest niet weet.** Het verwondert dat uw oom u niet verteld zou hebben op welke manier hij zich garant gesteld heeft om uw vrijlating te bekomen, te meer daar u nog 5 dagen bij hem onderdook (gehoorverslag CGVS, p. 23).

Het is bovendien niet aannemelijk dat **u niet weet om welke reden uw familie geen advocaat gecontacteerd heeft om u te verdedigen** (gehoorverslag CGVS, p. 23).

Daarenboven toont u weinig interesse in de gevolgen van uw vlucht uit Djibouti. Gevraagd of u nog contact heeft met uw broers en uw zus, verklaart u **geen contact** meer met hen te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 7 + p. 21). Gevraagd of u nog contact heeft met uw oom, verklaart u **met niemand in Djibouti contact te hebben** (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd of u hun telefoonnummers niet gevraagd heeft, verklaart u op de vlucht gegaan te zijn en dat u snel moest gaan. Later tijdens het gehoor verklaart u nogmaals dat u geen nummer van hen heeft en u niet weet hoe hen te contacteren (gehoorverslag CGVS, p. 21). **Het is echter niet aannemelijk dat u de telefoonnummers van niet minstens één familielid in Djibouti zou hebben gevraagd om verder contact te houden, indien u nog 5 dagen na uw vrijlating uit de gevangenis bij uw oom verbleef (gehoorverslag CGVS, p. 23).**

Het is evenmin aannemelijk dat u, als persoon die reeds sinds minstens 2013 gebruik maakt van Facebook (gehoorverslag CGVS, p. 10-11), niet zou weten of uw familieleden een Facebookpagina hebben of dat u niet zou trachten in contact te komen met uw familie via het internet (gehoorverslag CGVS, p. 21) of via een vriend in Jemen waar u nog contact mee heeft (gehoorverslag CGVS, p. 16).

In kader van uw asielaanvraag stuurde uw advocaat na het gehoor nog **4 foto's van een bijeenkomst van MJO Europe** op. U houdt zelf een papier vast waarop vermeldt wordt 'representation officielle MJO Europe.' Aangezien u zelf verklaart dat u **geen vrees heeft t.a.v. de Djiboutiaanse autoriteiten m.b.t. gebeurtenissen na uw vertrek uit Djibouti** (gehoorverslag CGVS, p. 24), lijkt uw aanwezigheid op de betreffende bijeenkomst gestoeld te zijn op opportunistische redenen om alzo een internationale bescherming te bekomen in België. U gevraagd waarom deze foto's werden genomen, verwijst u naar de reden van de bijeenkomst maar laat u na uit te leggen wat het doel van de foto's was. Nergens uit uw verklaringen of uit de begeleidende brief van de advocaat blijkt waarvoor deze foto's gebruikt werden of blijkt dat deze foto's bekend zouden zijn bij de Djiboutiaanse autoriteiten, laat staan dat de Djiboutiaanse autoriteiten hier enig belang aan zouden hechten.

U legt eveneens een **kopie van een vervallen UNHCR vluchtelingenkaart** die u in Jemen ontvangen heeft neer (gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaart als kind naar Jemen vertrokken te zijn omwille van de problemen die uw vader had als opposant (gehoorverslag CGVS, p. 3-4). Gevraagd naar wat uw vader u vertelde over zijn verleden in de oppositie, **lijkt het u dat hij u vertelde te behoren tot FRUD** (Front pour la Restoration de l'Unité et de la Démocratie) (gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd wat hij deed voor de oppositie, verklaart u dat hij gewoon lid was van de oppositie en dat hij u nooit verteld heeft wat hij voor FRUD gedaan heeft. Gevraagd wat u weet over FRUD, kan u enkel verklaren dat u weet dat het opposanten zijn die tegen de overheid zijn. U weet eveneens niet hoe uw vader wist dat de overheid hem zocht (gehoorverslag CGVS, p. 7), wanneer hij lid werd van FRUD (gehoorverslag CGVS, p. 24) en zelfs of FRUD op het moment van het gehoor nog bestaat. **Het verwondert dat u niet meer weet over het verleden van uw vader in de oppositie terwijl dit toch de reden was dat jullie Djibouti verlieten en dat uw vader een motivatie voor u was om eveneens de oppositie te vervoegen** (gehoorverslag CGVS, p. 11). Wat betreft de opmerking van uw advocaat dat de erkenning als vluchteling in Jemen van belang is omdat dit aantoonde dat er reeds vervolging was in 2000 (gehoorverslag CGVS, p. 25) kan het volgende worden opgemerkt : u verklaarde dat uw broers en zus zich in Djibouti bij uw oom bevinden (gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde later uitdrukkelijk dat uw broers en zus "niets hebben gehad" en dat enkel u gearresteerd werd (gehoorverslag CGVS, p. 21). Verder hebt u geen nieuw van hen. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de problemen waarvoor uw gezin in 2000 naar Jemen zou gevlucht zijn, voor hen alvast geen gevolgen lijken te hebben in Djibouti. U toont bijgevolg ook niet aan dat dat voor u wel het geval zou zijn.

U legt in het kader van uw asielaanvraag eveneens een **kopie van een geboorteakte** voor. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Er kan nog worden opgemerkt dat dit document in Djibouti werd afgeleverd in juni 2013, toen u nog als vluchteling in Jemen zou verbleven hebben. Uw uitleg dat dit nodig was voor school (gehoorverslag CGVS, p. 16) is opmerkelijk aangezien u als erkend vluchteling over nieuwe (vluchtelingen)documenten beschikt die documenten uit uw land van herkomst overbodig maken.

U legt eveneens een **schooldiploma** uit Jemen voor. Dit kan het voorgaande echter niet wijzigen aangezien dit niet meteen betrekking heeft op uw aangehaalde problemen in Djibouti.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 6 november 2017 een schending aan van *"schending van artikel 3 EVRM; schending van artikel 4 kwalificatierichtlijn; schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet; schending van artikel 62 vreemdelingenwet; schending van de artikelen 2 en 3 wet motivering bestuurshandelingen; schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht"*.

Het verzoekschrift geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de hierboven aangehaalde grieven.

Verzoeker herneemt dat hij en zijn familie in 2000 uit Djibouti naar Jemen gevlucht zijn omwille van de problemen die verzoeker gekend heeft als lid van de oppositie.

Verzoeker stelt dit te hebben bewezen aan de hand van zijn UNHCR Vluchtelingenkaart en haalt aan dat het CGVS ook geen twijfels formuleert ten aanzien van deze verklaringen van verzoeker met uitzondering van de volgende elementen:

"Het CGVS vindt dat verzoeker niet over voldoende kennis beschikt van de politieke implicatie van zijn vader in de oppositie

Het CGVS oordeelt dat het feit dat verzoekers broers en zus geen problemen hebben ondervonden in Djibouti en dat verzoeker hen niet tracht te contacteren aantoont dat de problemen uit het verleden vandaag geen gevolgen meer hebben."

Volgens verzoeker betwist het CGVS dus niet dat verzoekers vader een belangrijke persoon was in de Djiboutiaanse oppositie en om die reden, samen met zijn familie, naar Jemen diende te vluchten.

Het verzoekschrift voert daarenboven aan dat verzoekers vader een officiële asielaanvraag had ingediend bij UNHCR en erkend werd als vluchteling. Het feit dat verzoekers vader vervolgingen riskeerde omwille van zijn politieke activiteiten kan dus niet betwist worden door het CGVS.

Om dit te staven legt verzoeker daarenboven een getuigschrift neer van Mohamed KADAMY, voorzitter van FRUD, waaruit blijkt dat verzoekers vader een *"cadre important et bien connu du Front pour la Restauration de l'Unité et de la Démocratie – FRUD"* was (stuk 3).

Wat de eerste kritiek van het CGVS betreft herinnert het verzoekschrift eraan *"dat verzoeker amper 6 jaar oud was toen hij samen met zijn familie gevlucht is naar Yemen, en dat hij 15 jaar oud was toen zijn vader overleed. In die omstandigheden kan men niet verwachten van verzoeker dat hij details zou kunnen geven over de exacte functie van zijn vader bij de oppositie."*

Het verzoekschrift betoogt dat verzoekers verklaringen zeker gedetailleerd genoeg zijn gezien zijn jonge leeftijd en verwijst naar het gehoor bij het CGVS (p. 6).

Gezien de volgende vragen van het gehoor is het volgens verzoeker duidelijk dat het CGVS helemaal geen rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker amper zes jaar oud was toen hij het land verlaten heeft, samen met zijn familie, en dat de problemen van zijn vader dus in die periode tot zijn zes jaar oud zijn ontstaan. *"Het feit dat verzoeker, als tiener, niet meer informatie heeft bekomen van de vroegere problemen van zijn vader is ook niet verbazend. Er moet daarenboven benadrukt worden dat verzoekers vader in 2009 aan een ziekte overleden is, en was dan ook al langer ziek. Al deze elementen verklaren waarom verzoeker niet meer kennis heeft van de activiteiten van zijn vader bij de oppositie."*

Het verzoekschrift stelt dat verzoeker geprobeerd heeft dit gebrek aan kennis compenseren door de voorzitter van de FRUD te contacteren en informatie te vragen over zijn vader. In die omstandigheden werd het attest van de FRUD opgemaakt.

Verzoeker voert aan dat het feit dat zijn broer en zus geen problemen hebben gekend bij hun terugkeer naar Djibouti geenszins betekent dat ze aldaar veilig zijn en dat verzoekers problemen ongeloofwaardig

zouden zijn of dat hij geen problemen zou kennen in geval van terugkeer. Dat verzoeker geen contact zoekt met zijn familie is misschien onredelijk maar sluit eveneens niet uit dat verzoeker problemen zou kennen in verband met het verleden van zijn vader.

Het verzoekschrift benadrukt dat het niet betwist kan worden dat verzoekers vader uit Djibouti moest vluchten omwille van zijn activiteiten in de oppositie, en dat verzoeker om die reden ook vervolgingen riskeert. Het verzoekschrift haalt aan dat deze vrees helemaal niet onderzocht werd door het CGVS, dat zich beperkt tot het vaststellen dat verzoekers broer en zus nog steeds in Djibouti zijn. Dit is niet voldoende om een vrees als ongegrond te verklaren. Verzoeker stelt vast dat ook het administratief dossier hieromtrent geen informatie bevat, noch over het FRUD, waarvan verzoekers vader lid was en de reden van het vluchten van verzoeker en zijn familie naar Jemen. Verzoeker stipt aan dat er ook geen informatie aanwezig is aangaande *“of de gezinsleden van opposanten problemen kunnen krijgen door de Djiboutiaanse autoriteiten.”*.

Het verzoekschrift argumenteert dat de bestreden beslissing minstens vernietigd moet worden om het CGVS toe te laten om te onderzoeken wat verzoeker concreet riskeert in geval van terugkeer naar Djibouti omwille van het verleden van zijn vader in de oppositie.

Wat betreft verzoekers betrokkenheid bij MJO, merkt het verzoekschrift op dat *“verzoeker actief was tussen 2013 en 2015, dus toen hij 19- 21 jaar oud was. Dat is heel jong en het is logisch dat verzoeker niet op de hoogte is van alle problemen in detail in Djibouti, vooral gezien hij in Jemen woonde. Ook en oppervlakkige kennis van de situatie en een gevoel van onrecht van zijn ouders geërfd kan jongeren motiveren om zich aan te sluiten bij een jongerenbeweging.”*.

Voorts haalt het verzoekschrift aan dat de dossierbehandelaar gedurende het gehoor vreemd genoeg vraagt waarom verzoeker zo lang gewacht heeft om zich aan te sluiten bij Sawt Shabaab Djibouti (CGVS, bl. 11). *“Het is duidelijk dat de dossierbehandelaar geen rekening heeft gehouden met de leeftijd van verzoeker en er niet van bewust was dat verzoeker amper 19 jaar oud was in 2013.”*.

Het verzoekschrift verduidelijkt nog dat verzoeker in 2013, toen hij artikels begon te posten, niet wist dat hij ooit ging moeten terugkeren naar Djibouti en dus dat zijn activiteiten riskant zouden kunnen zijn. De oorlog was toen inderdaad nog niet begonnen in Jemen.

Waar het CGVS aan verzoeker verwijt dat hij niet kan verklaren waarom hij voor MJO gekozen heeft, strookt dit volgens verzoeker niet met zijn verklaringen (CGVS-verslag, p. 9).

Verzoeker verduidelijkt dat hij voor MJO gekozen heeft *“omdat het jongeren waren, gelijk hem. Het is belangrijk om opnieuw te benadrukken dat verzoeker amper 19 jaar oud was in 2013 en dus logischerwijze bij een jongerenbeweging wou aansluiten en niet het partijprogramma van alle Djiboutiaanse partijen begon te onderzoeken”* en verwijst naar zijn verklaring in het CGVS-verslag (p. 14).

Het verzoekschrift stelt dat MJO daarenboven een Arabische tak had. *“Als laatste zei verzoeker ook dat FRUD al heel lang bestond en weinig bereikt had, waardoor hij niet dacht via FRUD iets te kunnen bereiken.”* Dit zijn heel concrete en geloofwaardige verklaringen waarom verzoeker voor MJO gekozen heeft.

Het verzoekschrift haalt aan dat verzoeker stelde *“dat hij in 2015 stopte met te publiceren op de facebook pagina van “La Voix Djiboutienne” omwille van de algemene situatie in Jemen. Verzoeker vertelde dat met veel details, het feit dat de levensomstandigheden hem niet langer toelieten om te publiceren. Dit klinkt uiterst doorleefd en stemt overeen met de algemene informatie beschikbaar over Jemen (zie onder meer stuk 5).”*.

Het verzoekschrift onderlijnt verder dat, ook al kan verzoeker niet antwoorden op alle vragen van het CGVS omtrent MJO, hij wel een grote kennis heeft over de interne organisatie, en over de Arabische tak, Sawt Shabaab Djibouti (CGVS-verslag, p. 10).

Voorts merkt het verzoekschrift op dat verzoeker heeft aangegeven geen Frans te kunnen, wat het uiterst ongepast maakt hem te verwijten dat hij de betekenis van MJO niet kent (CGVS-verslag, p. 11).

Ook stelt het verzoekschrift dat de kennis van verzoeker van MJO België niet zo beperkt is als het CGVS het doet blijken. *“Zo verwijst verzoeker naar het conflict binnen MJO dat geleid heeft tot het*

gevecht waarin Liban Moustapha Hassan, coordinator van MJO België, zijn ogen verloren heeft (stuk 6). Het is niet onaannemelijk dat deze gruwelijke gebeurtenis verzoeker heeft ontmoedigd om actief te zijn binnen MJO, ook al is hij aanwezig op de activiteiten.” (CGVS-verslag, p. 12).

Het verzoekschrift merkt nog op dat de dossierbehandelaar gedurende het gehoor verzoeker trachtte te misleiden door te impliceren dat het Yacin zou zijn die zijn ogen verloor, terwijl verzoeker zulks nooit gezegd heeft. Verzoeker verbetert de dossierbehandelaar en preciseert dat het niet Yacin was die zijn ogen kwijt was (CGVS, bl. 12). Hieromtrent herinnert het verzoekschrift er opnieuw aan dat verzoeker geen Frans spreekt, terwijl het de voertaal is van die activiteiten. Dit verklaart waarom verzoeker niet veel kan vertellen over de foto's en de activiteiten in België.

Volgens het verzoekschrift is het “duidelijk dat verzoeker de waarheid verteld heeft over zijn implicatie bij Sawt Shabaab Djibouti. Het feit dat hij op bepaalde vragen niet kan antwoorden is te wijten aan zijn jonge leeftijd bij zijn aansluiting, het feit dat hij niet in Djibouti was, en dat hij geen Frans kan. De bestreden beslissing houdt geen rekening met deze elementen.”.

Wat betreft verzoekers terugkeer naar Djibouti, verduidelijkt het verzoekschrift dat *“de Djiboutiaanse overheden van verzoeker verwachtten dat hij zijn pagina zou verwijderen. Hij heeft dus niet enkel zijn pagina moeten tonen, maar ook zijn paswoord ingeven zodat de pagina verwijderd zou kunnen worden. Er werden geen verdere vragen gesteld over deze veronderstelde tegenstrijdigheid door de dossierbehandelaar, terwijl verzoeker gemakkelijk dit uitleg had kunnen geven indien de vraag hem gesteld was geweest. Verzoeker heeft inderdaad meermaals herhaald dat op het moment van zijn arrestatie ze op de hoogte waren dat hij kritiek op de regering gepost had op facebook. Het feit dat ze hem vroegen om nogmaals de pagina te tonen kan bijvoorbeeld ook betekenen dat verzoeker geregistreerd was voor propaganda voor de oppositie op facebook zonder dat de precieze pagina vermeld werd. Het is niet duidelijk waarom het CGVS dit verwonderend vindt.”.*

Wat zijn arrestatie en zijn vasthouding betreft, betoogt verzoeker dat zijn verklaringen coherent en gedetailleerd zijn. Hij haalt aan dat de enige kritiek die geuit wordt door het CGVS is *“dat verzoeker niet helemaal op de hoogte is van het systeem waarbij iemand zich garant stelt. Het is nochtans niet omdat verzoekers oom gebruikt gemaakt hebben van dat systeem dat verzoeker noodzakelijkerwijze de details ervan zou moeten kennen. Wat verzoeker onthouden heeft is dat hij vrijgelaten werd dankzij dat systeem. Hij had waarschijnlijk op dat moment andere zorgen dan het systeem te bestuderen. Het CGVS gaat er van uit dat verzoekers oom dat sowieso verteld zou hebben aan verzoeker in de vijf dagen dat hij bij zijn oom gebleven is. Dit wordt op niets gestaafd en het is helemaal niet verwonderlijk dat het niet het geval zou zijn. Ter herinnering had verzoeker zijn oom niet gezien sinds zijn zesjarige leeftijd, en had hij juist een maand in de gevangenis gezeten en wou zijn oom hem naar een veilige plaats brengen. Het is perfect aannemelijk dat er toen andere prioriteiten waren. Hetzelfde geldt wat de vraag over de advocaat betreft.”.*

Het verzoekschrift voert aan dat het waarschijnlijk is dat de Djiboutiaanse overheden de link hebben gemaakt tussen het Facebook profiel van verzoeker en zijn vader als bekend opposant, wat van verzoeker een bedreiging voor het regime maakt.

Verzoeker betoogt dat zijn verklaringen daarenboven coherent zijn gezien de situatie in Djibouti en de veralgemeende onderdrukking van personen die gepercipieerd worden als lid van de oppositie, zoals gerapporteerd door *“US Department of State, Human Rights”* in Djibouti, 2016. Verzoeker meent dat het absoluut niet ongeloofwaardig is dat verzoeker gearresteerd zou zijn bij zijn aankomst in Djibouti gezien zijn online activiteiten en gezien zijn vader een bekende opposant was.

Waar het CGVS de identiteit van verzoeker niet bewezen acht, stelt verzoeker dat hij een vluchtelingenkaart van UNHCR en een geboorteakte heeft neergelegd. De UNHCR vluchtelingenkaart bewijst dat de identiteit wel degelijk die van verzoeker is. Gezien de geboorteakte dezelfde identiteit vermeldt, is de identiteit van verzoeker bewezen.

Het verzoekschrift haalt aan dat er niet betwist wordt dat verzoeker erkend vluchteling is door UNHCR. *“Verzoeker heeft zijn vluchtelingenkaart neergelegd. De bestreden beslissing verwijst trouwens ook naar het feit dat verzoeker erkend vluchteling was in Yemen.”*

Het verzoekschrift stelt dat het duidelijk is dat Jemen geen eerste land van asiel kan zijn. Het land ondergaat al twee jaar een extreem gewelddadige burgeroorlog (stuk 5).

Het verzoekschrift haalt aan dat de weinige Jemenieten die internationale bescherming aanvragen sinds het begin van het conflict het statuut van de subsidiaire bescherming worden toegekend en dat UNHCR vraagt om niet gedwongen terug te keren naar Jemen.

Gezien de onmogelijkheid voor verzoeker om terug te keren naar Jemen, moet er volgens het verzoekschrift bij zijn asielaanvraag in België een vermoeden zijn dat verzoeker vluchteling is, gezien hij als vluchteling erkend werd door UNHCR.

Daarenboven haalt het verzoekschrift aan dat verzoekers broers en zussen nog meer dan een jaar gebleven na het ontstaan van het conflict in Jemen, wat erop wijst dat het voor hen absoluut niet evident was om terug te keren naar Djibouti.

Verzoeker besluit dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met deze elementen. De bestreden beslissing moet minstens vernietigd worden indien de Raad zou oordelen dat het niet over voldoende elementen beschikt om het vluchtelingenstatus toe te kennen aan verzoeker.

In hoofddede wordt gevraagd de *“bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 of het statuut van de subsidiaire bescherming toe te kennen; In ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en het dossier terugsturen naar het CGVS voor verder onderzoek.”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“Getuigschrift van Mohamed KADAMY van 12 oktober 2017”;

“Attest opgemaakt door de voorzitter van MJO Europe op 18 oktober 2017”

“Amnesty.nl, Jemen: de vergeten oorlog - een overzicht van twee jaar conflict”

“Lemond.fr, 08.11.2016, “A Bruxelles, un opposant djiboutien se fait crever les yeux dans une rixe politique””

“US Department of State, Human Rights in Djibouti, 2016”.

Bij verweernota voegt verweerder een vertaling van de vluchtelingenkaart van verzoeker.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk

heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart Djibouti te zijn ontvlucht nadat hij er door de politie gearresteerd werd omdat hij deel zou uitmaken van de oppositie (MJO) en de regering beledigd zou hebben op Facebook.

2.4.2. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat Jemen geen eerste land van asiel kan zijn nu het bij verzoekschrift gevoegde artikel *"Amnesty.nl, Jemen: de vergeten oorlog - een overzicht van twee jaar conflict"* schrijft dat het land al twee jaar een extreem gewelddadige burgeroorlog ondergaat, zijn deze argumenten niet nuttig nu Jemen in de bestreden beslissing nergens als eerste land van asiel wordt aangemerkt. De asielaanvraag van verzoeker wordt ten aanzien van zijn land van herkomst, Djibouti, beoordeeld.

2.4.3. Verzoeker maakt zijn beweerde profiel als politiek opposant, het voorgehouden profiel van zijn vader en zijn hieruit voortvloeiende vermeende problemen in Djibouti niet aannemelijk, nu (i) verzoeker slechts vaag en ontwijkend antwoordde wanneer hem gevraagd werd naar de thema's van de artikels die hij van MJO ontving en op Facebook postte (*"U weet, als er een artikel is, als er een publicatie is, dan doe je een commentaar. Je geeft commentaar. In mijn commentaren zei ik vaak dat het erg onjuist is, dat het niet goed is en dat het vooral de president is, dat het duidelijk is dat hij onrecht aandoet en ze wilden me daarom ook."*, gehoorverslag van het CGVS van 7 september 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 12); (ii) verzoekers vermeende activiteiten als lid van MJO zich beperkten tot het delen van artikels op Facebook tussen 2013 en 2015 (CGVS-verslag, p. 11-12); (iii) verzoekers kennis over MJO uiterst beperkt is (verzoeker zelfs weet niet waarvoor de letters van "MJO" staan en herkent evenmin de namen van prominente figuren binnen MJO in 2015, CGVS-verslag, p. 11, p. 14); (iv) verzoeker niet kan uitleggen waarom hij juist voor MJO heeft gekozen en niet voor een andere organisatie (*"Omdat het de jongeren zijn, zoals ik. Daarom ben ik bij hen gegaan."*, CGVS-verslag, p. 14); (v) verzoeker volgens zijn eigen verklaringen sinds 2015 geen contact meer heeft met MJO en geen lid meer is van de organisatie (CGVS-verslag, p. 10, p. 12, p. 20); (vi) verzoeker niet kan uitleggen hoe zijn oom zich juist garant heeft gesteld voor zijn vrijlating (*"Eerlijk, ik weet alleen dat ze zich garant gesteld hebben voor mij, ik weet de rest niet."*, CGVS-verslag, p. 23); (vii) verzoeker weinig weet over het politieke verleden van zijn vader ondanks dat dit de reden zou geweest zijn dat hij naar Jemen is verhuisd (CGVS-verslag, p. 6, p. 11, p. 24).

2.4.4. Voorts kunnen meerdere verklaringen van verzoeker evenmin overtuigen onder meer verzoekers bewering dat hij geen enkel contact meer heeft met zijn familie in Djibouti, hij van niemand een telefoonnummer heeft en ook niet weet of zijn familie al dan niet actief is op Facebook, niet geloofwaardig is (CGVS-verslag, p. 8, p. 21-22).

2.4.5. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoeker zelf verklaart dat hij geen vrees heeft ten aanzien van de Djiboutiaanse autoriteiten met betrekking tot de gebeurtenissen die zich na zijn vertrek zouden hebben afgespeeld (CGVS-verslag, p. 24).

2.4.6. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat met betrekking tot verzoekers kennis over MJO en zijn verklaringen omtrent de keuze voor deze beweging rekening dient gehouden worden met zijn jonge leeftijd, merkt de Raad op dat verzoeker reeds meerderjarig was ten tijde van zijn beweerde activisme (verzoeker was immers 19-21 jaar in 2013-2015). Bovendien indien veronderstelt een dergelijk activisme een bewuste keuze zodat wel degelijk verwacht kan worden dat verzoeker een afdoende kennis heeft van deze beweging, hij omstandig kan vertellen over zijn activiteiten bij MJO en hij zijn keuze voor de organisatie concreet kan toelichten. Dit is zoals hoger gesteld, niet het geval.

Ook het argument dat verzoeker MJO niet zo goed kende omdat hij vooral in contact stond met Sawt Shabaab Djibouti kan zijn beperkte kennis over MJO niet vergoelijken. Verzoeker gaf immers zelf aan dat Sawt Shabaab Djibouti de *"Arabische versie"* is van MJO, dat hij af en toe rechtstreeks contact had met MJO en dat hij ook in België nog contact had met deze organisatie (CGVS-verslag, p. 9, p. 10, p. 12). Het gegeven dat Frans de voertaal is waarin de bijeenkomsten in België plaatsvinden, kan verzoekers onwetendheid evenmin verschonen, nu verzoeker zowel het Somali als het Afar machtig is, zodat kan aangenomen worden dat verzoeker in staat is te communiceren met andere Djiboutianen op bijeenkomsten van MJO in België en zo meer informatie te kunnen krijgen.

Waar het verzoekschrift onderlijnt dat, ook al kan verzoeker niet antwoorden op alle vragen van het CGVS omtrent MJO, hij wel een grote kennis heeft over de interne organisatie, en over de Arabische tak, Sawt Shabaab Djibouti, is dit een appreciatie. Nog daargelaten dat niet alle elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker noodzakelijk moeten worden opgenomen in de beslissing (RvS 19 december 2007, nr. 178.032), is niet de hoeveelheid kennis maar vooral de soort kennis en het geheel van de kennis die beoordeeld wordt.

Zo kan verzoekers bekendheid met het gewelddadig incident waarbij een lid van MJO zijn ogen verloor (zie "*Lemond.fr*, 08.11.2016, "*A Bruxelles, un opposant djiboutien se fait crever les yeux dans une rixe politique*"", bij het verzoekschrift gevoegd) niet overtuigen als bewijs van verzoekers kennis over MJO België, nu dit incident eenvoudig kon worden opgezocht, en bovendien uitgebreid in de media besproken werd, zodat ook niet politiek actieve mensen hiervan kunnen weten.

2.4.7. Het bij het verzoekschrift gevoegde attest van de voorzitter van MJO Europe kan voorgaande vaststellingen omtrent verzoekers ongeloofwaardig bevonden politiek activisme doen ombuigen. In het attest wordt immers niet verduidelijkt op basis waarvan hij – als voorzitter van MJO Europe – verzoekers activiteiten voor zijn komst naar België bevestigt. Bovendien bevat het attest dat geen objectieve waarde heeft, slechts algemeenheden en een (algemene) herhaling van de verklaringen van verzoeker, welke de bevindingen van de Raad niet in het minst kunnen omkeren.

2.4.8. Waar verzoeker verwijst naar de vluchtelingenkaart van UNHCR Jemen als bewijs voor de problemen van zijn vader die hem en zijn familie ertoe zouden hebben aangezet Djibouti te ontvluchten in 2000, dient opgemerkt dat deze vluchtelingenkaart -indien authentiek- slechts kan aantonen dat verzoeker in Jemen geregistreerd was als vluchteling door UNHCR. Verzoekers vader zou gevlucht zijn naar Jemen en verzoeker kreeg deze kaart als lid van de familie en niet omdat hijzelf vluchteling was. Verzoeker was toen, zoals het verzoekschrift terecht stelt, amper 6 jaar. Bovendien kan uit deze kaart geen conclusies getrokken worden over de redenen waarom de vader met zijn familie van Djibouti naar Jemen vluchtte, noch het vermeende politieke profiel van zijn vader en de problemen die daaruit gevolgd zouden zijn staven, nu deze vluchtelingenkaart op geen enkele wijze de reden van verzoekers vlucht naar Jemen vermeldt (zie vertaling vluchtelingenkaart, toegevoegd aan de verweernota van 27 november 2017). De Raad stelt enkel vast dat verzoeker, zoals hierboven reeds werd aangehaald, maar weinig informatie geven over de politieke activiteiten van zijn vader. Zo wist verzoeker niet welke functie zijn vader uitoefende bij de FRUD, kon hij zelf ook geen informatie geven over deze groepering behalve dan het vanzelfsprekende feit dat het om opposanten tegen de overheid gaat, noch wist hij wanneer zijn vader lid werd van de FRUD en of deze organisatie vandaag de dag nog bestaat (CGVS-verslag, p. 6, p. 24).

Het argument in het verzoekschrift dat verzoeker amper zes jaar was op het moment dat hij met zijn familie van Djibouti naar Jemen vluchtte, kan verzoekers onwetendheid niet verschonen, nu redelijkerwijs kan worden aangenomen dat verzoeker dan op latere leeftijd zou geïnformeerd worden van de reden dat verzoeker en zijn familie Djibouti hebben moeten verlaten, desgevallend vooraleer terug te keren naar Djibouti. Bovendien verklaarde verzoeker dat zijn vaders politieke activiteiten hem inspireerden om zelf op latere leeftijd de oppositie te vervoegen, zodat verzoeker op zijn minst dit moet kunnen toelichten, *quod in casu non*.

Hoe dan ook, wat ook de redenen waren van de vlucht van verzoekers vader, de Raad stelt vast dat deze geen aanleiding gaven om niet terug te keren naar Djibouti. Immers op 15 mei 2016 keert verzoeker samen met uw broers en zus terug naar Djibouti. Zijn broers en zus hebben volgens zijn verklaringen geen problemen in Djibouti, evenmin als zijn oom (CGVS-verslag, p. 21). Daargelaten dat de stelling in het getuigschrift opgesteld door Mohamed Kadamy, voorzitter van FRUD, dat familieleden van FRUD-leden nog steeds geïnterviewd worden door de Djiboutiaanse overheid, een blote bewering betreft, is dit duidelijk niet het geval voor verzoekers familie/broers en zus. Dit getuigschrift dat op geen enkele wijze in detail treedt over de exacte functie en positie van verzoekers vader, is aldus strijdig met de feiten uit het asielrelaas zoals door verzoeker aangebracht.

In het verzoekschrift wordt voorts nog aangevoerd dat er geen informatie aangaande vervolging van leden van het FRUD of hun gezinsleden door de Djiboutiaanse autoriteiten werd toegevoegd. Dit argument wordt echter niet dienstig ingeroepen, nu gelet op voorgaande en nu ook het voorgehouden profiel van verzoekers vader niet wordt aangetoond. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom de situatie van verzoekers vader die reeds 9 jaar geleden is overleden, moet onderzocht worden, zoals het verzoekschrift stelt.

2.4.9. Dat verzoekers verklaringen coherent zijn aan de bevindingen in het rapport “*US Department of State, Human Rights in Djibouti, 2016*” aangaande de situatie in Djibouti en de veralgemeende onderdrukking van personen die gepercipieerd worden als lid van de oppositie, impliceert niet dat verzoekers beweringen aangaande zijn politiek profiel en de hieruit voortvloeiende problemen op waar gebeurde ervaringen berusten, nu dergelijke informatie eenvoudig kan opgezocht en ingestudeerd worden.

2.4.10. Wat betreft verzoekers deelname aan samenkomsten van MJO in België en de foto's die hij hiervan neerlegt, dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, “*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*”, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, “*Note on réfugié sur place claims*”, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, “*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*”, Genève, 1992, 96).

Verzoeker maakt niet aannemelijk in het geval van een terugkeer naar Djibouti problemen te kennen omdat hij sinds zijn aankomst in België actief zou zijn voor MJO en dat hij bepaalde politieke activiteiten zou hebben in België, noch dat de Djiboutiaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten stond omwille van zijn lidmaatschap en/of politieke activiteiten (noch omwille van het beweerd profiel van zijn vader), waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Djiboutiaanse autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België. Bovendien werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoekers kennis aangaande MJO (België) ondermaats is. Hij toont dan ook niet aan lid te zijn geweest van deze beweging, noch gearresteerd te zijn. Inzake deze arrestatie kan de Raad slechts herhalen dat verzoeker volgens zijn eigen versie (waaraan geen geloof wordt gehecht), vrijgelaten werd na borgstelling van zijn oom, wat er dan ook op wijst dat hij niet als een gevaar wordt aanzien.

De Raad ziet aldus geenszins in hoe verzoekers beweerd activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Djiboutiaanse autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Djiboutiaanse autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. Bovendien is het niet ernstig de Djiboutiaanse autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Djiboutiaanse migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Djiboutiaanse staat.

2.4.11. De overige door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

Het door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde schooldiploma uit Jemen en de kopie van een geboorteakte kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen, gezien deze document geen betrekking hebben op de door hem aangehaalde problemen in Djibouti. Bovendien dient opgemerkt dat de kopie van geboorteakte geen bewijs is van identiteit van verzoeker, nu deze geen enkel objectief element bevat dat aantoonde dat verzoeker werkelijk de persoon is op dit document.

Er kan nog worden opgemerkt dat dit document in Djibouti werd afgeleverd in juni 2013, toen verzoeker nog als vluchteling in Jemen zou verbleven hebben. Verzoekers uitleg dat dit nodig was voor school kan niet overtuigen (CGVS-verslag, p. 16), nu verzoeker als erkend vluchteling over nieuwe (vluchtelingen)documenten beschikt die documenten uit zijn land van herkomst overbodig maken.

2.4.12. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift voorts tot de vermelding van “*artikel 4 kwalificatierichtlijn*” in het opschrift van het middel maar licht niet toe hoe het artikel werd geschonden. Hoe dan ook artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, werd omgezet in Belgisch recht. In zoverre dit onderdeel van het middel al ontvankelijk wordt aangevoerd, is het ongegrond.

2.4.13. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van boude beweringen, het geven van *post factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de Commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.3. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK